

מראה מקומות פלפול שיעור - Wednesday

1. משנה וגמרא ריש הכונס- עד – "דאמר ר' אלעזר"
2. רש"י על המשנה ד"ה הכונס פטור
3. תוס' נה, ב ד"ה נפרצה בלילה, ותוס' רבינו פרץ שם.
4. ים שם שלמה שם אות ב', עד – "הוציאו הליסטים".
5. מחבר חו"מ שצו סעיף ב' והבאר הגולה שם
6. תוס' דף ג, ב ד"ה לא ראי. והשיטה מקובצת דף ד, א ד"ה ולא ק"ו הוא (עד "ומהר"י כהן צדק")
7. תוס' נה, ב ד"ה התורה מיעטה בשמירתם

מורה ח"א ס' 130

ב שמרה כראוי ד'ונפרצה כלילה 'או שחתרה הדלת ויצאת והזיקה פטור ד'אפילו ידע שנפרצה שאינו חייב לצאת

ט'ולטרות אחריה ודוקא נפרצה כלילה 'אבל נפרצה ביום חייב דקלא אית למילתא ומסתמא ידע.

כ"ג הלכה פ' 8

ח. כ"כ המוס' טס נמשנה ד"ה נפרצה.

י' מ' ה' ה' - כ"ג

דין כל שמירה שנחלקל כלילה פטור. ואם הגולנים נפרצו הכותל, והכו הבהמה, כדי לגזולה, והלכה ואכלה, בין ברה"י בין ברה"ח חייב [הגולן]:

מ'תניתין (נ"ה ע"ב) נפרצה כותל הדייר כלילה, או שפרצו ליסטים, ויצאה הבהמה, והזיקה, פטור, והך בבא

דנפרצה כלילה תני לאשמועינן הא נפרצה ביום חייב. כדדייק בפ"ק (י"ד ע"א) הא ביום חייב, דקלא אית ליה למילתא, ומסתמא כבר ידוע ליה שנפרצה. א"נ לאשמועינן, היכא דנפרצה כלילה. אף שידוע לו שנפרצה, ויצאה הבהמה. אפילו הכי אין לו לטרוח יותר מדאי לחזור אחריה באפילה, וחשיב כאונס, וכן פסק הטור (סימן שצ"ו סעיף ב'). ויראה שמזה נלמוד ד"ה לכל שמירות שנחלקלו כלילה, שפטור.

מ"ט ידעו פת"י ז"ק נה"ד

ע"ב נפרצה כלילה. אשמעינן רכותא דאף על גב דידע דנפרצה פטור, ולא אמרינן שיחזור אחריה, שאין דרך לחזור אחריה כלילה.

ט"ו אקולא דשן כ"ג

דף ד' עמוד א': ולא קל וחומר הוא. ומיהו בעל התלמוד לא היה טרעה, אלא שהיה רוצה לומר משום דקראן איף הנאה להזיקה דין הוא שיהא חייב, דפשיעה גדולה פשע וכולי, כמו שכתוב בתוספות בדיבור המתחיל: לא ראי הקרן. תוספי הרא"ש ז"ל.

ומהר"י כהן צדק ז"ל פירש, דלפירוש ר"י שפירש, לא ראי הקרן שאין הנאה להזיקה, ופשיעה גדולה פשע וכולי ככתוב בתוספות, הכי פריך ולא קל וחומר הוא, ומה שן שאין כוונתו להזיק ולא הוה ליה לאסוקי אדעתיה לנטוריה, קרן שכוונתו להזיק לא כל שכן דהוי ליה לאסוקי אדעתיה לנטוריה, דכיון שכוונתו להזיק הוי פושע. ומהר"י פירש, דהאי דקאמר ולא קל וחומר וכולי לא קאי אקולא וחומר דשן וקרן אבעלים, אלא אבהמה ושפיר פריך. עד כאן.